

ВЕНЧУРНІ ОРГАНІЗАЦІЇ: ВИДИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

асп. Тур О.М., студент Вербицький О.В.

Малі інноваційні підприємства є основою національних інноваційних систем провідних країн світу. Розвиток інноваційного підприємництва є передумовою переходу економіки України на нову модель соціально-економічного розвитку. Ось чому життєво необхідним є дослідження особливостей формування та розвитку венчурного підприємництва, як одного з ефективних механізмів стимулювання інноваційного зростання промислових підприємств.

Венчурне підприємництво, як економічне явище має важливе значення не тільки у процесах розробки і впровадження інноваційної продукції, товарів, послуг, що відображається на покращенні конкурентних позицій окремих компаній, а й сприяє насиченню ринків економічно вигідними з точки зору виробництва і споживання ресурсно-ощадливими технологіями і товарами, сприяючи суттєвому поліпшенню якості життя суспільства і підвищенню макроекономічних показників розвитку країн та регіонів.

Об'єктом венчурного підприємництва є ризикова (венчурна) діяльність, у процесі якої створюються і впроваджуються нові технології, товари, послуги. До об'єктів венчурного підприємництва варто відносити інтелектуальну власність, інноваційні продукти (процеси), інноваційні програми, венчурні проекти, договори (угоди) між суб'єктами венчурної інноваційної діяльності, акції (частки) інноваційних венчурних компаній, нові технології, товарну продукцію, сировинні ресурси [1].

Систему взаємодії усіх суб'єктів венчурного підприємництва, а саме: венчурних підприємств, венчурних інвесторів і товаровиробників нової конкурентоспроможної продукції (у випадку, коли ці організації забезпечують виробництво і збут венчурної інноваційної продукції, проте самі не здійснюють венчурну інноваційну діяльність) через розвинену інфраструктуру венчурного підприємництва пропонується називати сферою венчурної діяльності.

В Україні венчурні фонди зазвичай змушені вкладати свої кошти у високотехнологічні проекти в обмін на контрольні пакети акцій інноваційних підприємств, що пов'язано з значними управлінськими ризиками, культурою підприємництва та діловою практикою,

політичними ризиками країни тощо. Важливим чинником стимулювання росту обсягів венчурного капіталу є наявність «інвестиційного суспільства», яке готове вкладати венчурні кошти в інноваційні проекти, зокрема активність успішних підприємців («бізнес-янголів») у прагненнях допомогти молодим підприємствам [2].

Ситуація у сфері інноваційної діяльності українських підприємств не є надто оптимістичною. Проблеми фінансування венчурних проектів пов'язані не тільки із невмінням венчурних підприємців представляти бізнес-пропозиції інвесторам, браком управлінських навиків, а й з складністю новим інвесторам вийти на інвестиційний ринок, зокрема через нерозвиненість фондового ринку, відсутність площадок для біржового розміщення акцій венчурних проектів.

Вивчення основних категорій венчурного підприємництва, а саме: суб'єктів венчурного підприємництва (венчурних підприємств, венчурних інвесторів, венчурної інноваційної інфраструктури) та венчурного капіталу, факт отримання якого є критерієм набуття інноваційними підприємствами статусу венчурних, сприятиме формуванню ефективної системи активізування венчурної та інноваційної діяльності вітчизняних машинобудівних підприємств.

Галузь машинобудування потребує значних фінансових вкладень для розробки і виробництва наукомісткої продукції. Створення нових інноваційних підприємств і впровадження механізмів венчурного фінансування є передумовами економічного оздоровлення машинобудівного комплексу України.

Література

1. Поручник А.М. Венчурний капітал: зарубіжний досвід та проблеми становлення в Україні/ Антонюк Л.Л.— К.: КНЕУ, 2008. — 172 с.
2. Кузьмін О.Є. Венчурні організації у машинобудуванні: види та тенденції розвитку/ Литвин І.В. —К.: Актуальні проблеми економіки, 2009. —126с.